

Wästse ajastaja laul.

1. Oh kütte, ilma rahwas, kik Suurt oja Jäsandat,
Ke om ni helde, armolik; Oh kütte Jummalat.
2. Es, Jäsand, sinno surussest Sääl laula engli häälit?
Ni laulko sinno heldussest Me su ka ilma päälit.
3. Sa ajastaiga õnnistat Nink krontit ehtega;
Sa meije sõand römustat Iks armo tähtega.
4. So sõnna üllend meixe meelt, Saat waiwan kostotust,
Pand kitma murren ka me keelt So heldust, haldestust.
5. So kige häälest tenname, Mes seni annit sa;
Oh õnnista, ni palseme, Meid eddis-päide sa.
6. Me Keisrit temma majaga Iks kaitsa wäggewäst;
Täll' anna piiska eaga Kik õnne üllewäst.
7. So rahho waim iks ellago Me rigin, essa-maal;
So õnsus henge assugo Siin eggal-süttel waal.
8. So pole käändko pattane, ke sinnust tagganu,
Nink kääugo kui so ommane, kui wässest sündinu.
9. Ni kui sa fastet annat säält, Ni falda õnnistust
Me päle omma järje päält; Meist kääna õnnetust.
10. Oh olle liggi abbiga Meil' häddan, haigussen,
Nink katta ussu-filbiga Meid ello taplussen.

11. Meid ärra jäätta mahha sin; Meid sada surmani,
Nink tröösti, kui meil oht nink püün, Meid rahho-harhwani.
12. Nink kui me käük om täüdetu, Ma-ilm meist perra jaáp,
Sis te, et römust läüdetu, Heng finno ette läáp.
13. Uuv, pikkus olgo, Jäsa, sull' Nink sinno Pojale
Sel römolikul hommungul, Ni ka so Waimule!

G. M.

Kost käüp tühja jutto te?

Lobbistaja lõuge mõda
Kärvvalide keelte mõda
Petjide piri päält
Uuskjide ussest sisse!

Maine poimap te weren rüfki; töine astup
mannu ja terwitap: „Jummal appi, welle-tüt-
trekenne, ajalt jo tõ man!”

Töine: „awvitago Jummal! Kost zödze nüüd
ni warra wälja päält tullep?”

Zödze kostis: „lätfi öddangul Mäele, olli
appi waja, keleti öses, sai wästset asja kätte!”

Welle tüttar: „wai ni! kae enne, kas kenna
mahha es kääna, norik nuška! mes sis Jummal
and?”

Zödze: „tüttre kui törrises! kulet, kehwal essi
ni kõowva lats, silmakesse terrawa päään, ja kala
kand nink pääd töstap! hool mul nüüd kodd
pole ruttada ja lännikud walmistada.”